

Sid 2 **LEDAREN:** När religiös läskunnighet inte anses vara viktig sviktar tron på en respektfull och tolerant inställning till religioner.

TORSDAG 5 JULI. NR 27/2012

På bönballen
Sidan 4

**KP introducerar:
bibelstafett!**

Sidan 16

**En mammas
långa resa hem**

Sidan 2

Ännu roligare än vi trodde

En dag i konfirmandens liv innebär full fart från tidig morgon till sen kväll. KP åkte till Korsholms skärgård för att följa med ett av Vasa svenska församlings skribaläger.

Sidan 8

**Ska 90-åriga krigs-
förbrytare dömas?**

Sidan 6

**Ålänningar vill ha eget
”domkapitel”**

Sidan 5

**Vett och etikett om
sommarkläder i kyrkan**

Sidan 7

LEDARE MAY WIKSTRÖM

Statens syn på värdefostran

KP SAMMA REGERING som enligt sitt program vill "stärka undervisningen i samhälls- och värdefostran" bantade i torsdags ner grundskolans religionsundervisning. De nuvarande elva årsveckotimmarna blir tio. En årsveckotimme motsvarar 38 timmar. Även om undervisningsminister Jukka Gustafsson (sd) under den korta allmänna diskussionen före beslutet antydde att den nya timfördelningen kanske inte är optimal, var hans försvar något av ett "det kunde ha varit värre". I värsta fall hade tre årsveckotimmar rykt. Till Helsingin Sanomat säger Gustafsson att kultur och samhällskunskaper i stället ska stärkas – och samma syn ekade i ministeriets pressinfo om beslutet. En märklig indelning. Är inte kunskapen i egen religion kultur? Är det inte något som ingår i samhället, vart än man ser, och definitivt en del av vår historia?

Utsagan bygger vidare på den konstgjorda teori som separerar religion och tro från den "riktiga" världen. Biskop Björn Vikström kommenterar i Hufvudstadsbladet att det är bekymmersamt att man minskar på religionsundervisningen i en tid när förståelsen för religionens roll i världen tvärtom borde förbättras. Bara för att den inte syns lika starkt i vårt eget samhälle längre har den inte försvunnit någonstans. Det vänder man ofta blindögat till.

LITE TRIST är det också att politiker ibland verkar argumentera utifrån den religionsundervisning de själva fick för ett par decennier sedan. Mycket har hänt sedan dess. I dag skrivs knappast ett enda läromedel utan att man i årskurs efter årskurs ser till att ha med bland annat FN:s deklaration för de mänskliga rättigheterna, rätten till religionsfrihet, respekt för andra trosuppfattningar och religioner – och självklart förekomsten av sådana.

Varför då fortsättningsvis hålla fast vid tesen att religionsundervisningen är ren kristendomsundervisning? Det handlar om att lära sig både det egna och de andras.

RELIGIÖSLÄSKUNNIGHET kan visa sig vara en viktig kunskap. Enligt Jyri Komulainen, docent i dogmatik vid Helsingfors universitet och biskopsmötets teologiska sekreterare, ger religionsundervisningen vid sidan av engelskan eleverna de bästa internationella färdigheterna. I samma artikel i Helsingin Sanomat hörs också fritänkarnas ordförande Petri Karisma. Han styr hellre timresurser till samhällslära i stället för att läsa om "hur en kaveri spikades på ett kors för 2000 år sedan". När en regeringspolitisk fråga med religion och livsåskådning i fokus förs på den nivån i landets största dagstidning sviktar tron på en vilja till en respektfull och tolerant inställning till religioner och till dem som tror på dem överlag, vare sig de har sina rötter i Finland eller andra länder. Har vi ett samhälle med en liknande attityd år 2020 ter det sig knappast som idealet i regeringsprogrammet där "finländarna är världens kunnigaste folk" – utan snarast ett lite korkat och arrogant dito.

"Det handlar om att lära sig både det egna och de andras."

PROFILEN: MARIA VIINIKKA

"Jag skulle vilja vara ödmjuk och liten, glädjas över tron som ett barn, och samtidigt vara öppen för allt som händer."

Lång väg hem till Finland

Maria Viinikka och hennes familj har återvänt till Finland efter många år i Sverige. Prästgården i Olaus Petri församling har blivit deras oas – på många plan.

TEXT OCH FOTO: SOFIA TORVALDS

I Tölö i Helsingfors, bland höga stenhus, finns plötsligt en oas, en trädgård. Den omgärdas av ett lågt, gult vänligt hus och en högre byggnad intill: Olaus Petri kyrka och prästgård. En pojke har byggt en koja i en solstol och hans mamma **Maria Viinikka** dukar fram kaffe.

Här i Rikssvenska Olaus Petri församlingens prästgård i Helsingfors bor Maria Viinikka tillsammans med sin man kyrkoherde **Timo Viinikka** och sex barn. Fyra av de tio barnen bor kvar i Sverige. Får en så stor familj rum i prästgården?

– Visst, säger hon och pekar för att visa hur stor byggnaden är.

– Huset är lite som ett tåg. Eller som ett Norrbottenshus. I dag är Maria Viinikka dels husmor och vaktmästare i Olaus Petri, dels fru till kyrkoherden och mamma i en storfamilj. Resan började på den gammal-laestadianska väckelsens sammarmöte i Nummela år 1988.

– Jag och en flickkompis planerade att åka till Norge för att jobba. Jag träffade Timo i Nummela och då sa han att det var bäst att jag inte åkte eftersom han trodde jag skulle få ledsamt, skrattar hon.

Sugna på äventyr

Maria Viinikka åkte faktiskt till Norge för att jobba som sjuksköterska, men då var de gifta och Timo följde med. Hon jobbade på en operationsavdelning, han studerade teologi i Uppsala.

Småningom flyttade den unga familjen till Stockholm. Där föddes de

tre äldsta barnen. När Timo blev klar med sina studier bar det av till Norrbotten. Familjen Viinikka bodde i Harparanda i nästan tio år.

– Vi bodde på en liten ö, Seskarö, och i Karungi, i en gammal prästgård vid Torneälven. Jag hade många släktingar i finska Karunki. På vintern brukade vi åka skidor över till finska sidan och fika lite rieska. Och släkten tog mig genast till sig och ville veta vems flicka jag var! Sedan blev en prästtjänst öppen på Gotland. Familjen Viinikka var sugen på nya äventyr.

– Vi tänkte att vi provar, det skulle vara spännande att flytta dit. Naturen på Gotland är så fin.

Maria Viinikka säger att gotlänningarna är duktiga på att ta hand om varann.

– De är släktkära och bjuder alla släktingar då det är fest. Men de är lite försiktiga med att ta emot dem som kommer utifrån.

Tiden på Gotland kändes ensam ibland eftersom ingendera hade släkt i trakten. Hon jobbade på Visby lasarett vid havet. Utsikten från patientrummen var suverän.

– Jag trivdes. Det var skönt att lämna bilen en bit från sjukhuset och promenera till jobbet. Men samtidigt började vi sakna kontakten till vår egen väckelserörelse.

Nästa flytt till Finland

Föräldrarna började också tänka att det skulle vara roligt för ungdomarna i fa-

miljen att få kontakter utöver kompisarna och den egna familjen.

– Timo brukade alltid säga att nästa gång vi flyttar så flyttar vi till Finland. Då såg vi en annons om den här kyrkoherdetjänsten i Kyrkans tidning. Jag sa att här är det nu. Men Timo trodde att han inte hade en chans att få jobbet.

Paret kände att det fanns flera faktorer som låg dem i fatet: för det första deras helt finskspråkiga bakgrund, för det andra det faktum att de kom från den laestadianska väckelsen och hade tio barn.

– Vi hade hört om prästfamiljer som inte fick utlandskommendering för att de hade två barn.

De bestämde sig för att spela med öppna kort.

– Jag sa att om det är hans jobb, då

KYRKPRESSEN KONTAKTA REDAKTIONEN

Chefredaktör och ansvarig utgivare
May Wikström
tfn (09) 612 615 33/
040 153 0313
may.wikstrom@kyrkpressen.fi

Redaktion i Helsingfors
Sandvikskajen 13
00180 Helsingfors
Tfn (09) 612 615 49
Fax (09) 278 4138
E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi

Redaktion i Österbotten
Norrmalmgatan 21 A
68600 Jakobstad
gsm 050 585 6460

Redaktörer:
e-post:
fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Andreas Andersson
tfn (09) 612 615 52

Rolf af Hällström
tfn (09) 612 615 53

Tomas von Martens
Tfn (09) 612 615 49

Michaela Rosenback
tfn (09) 612 615 51

Johan Sandberg
(Österbotten)
gsm 050 585 6460

Sofia Torvalds
tfn (09) 612 615 54

Webbredaktör:
webred@kyrkpressen.fi

Layout: Malin Aho

Utges av:
Fontana Media Ab

Bank: Sampo
IBAN: FI34 8000
13011585 40
BIC: DABAFIHH

Paradbild:
Kasper Gustavsson

Tryck: Botnia Print,
Karleby

KYRKPRESSEN ANNONSINFORMATION

Annonsredaktör:
Erika Rönngård
tfn (09) 612 615 50,
annons@kyrkpressen.fi

Annonspriser:
Färg 2,05 €/spmm
Svart-vit 1,65 €/spmm
Moms 23% tillkommer

Radannonser:
4,50 €/rad inkl. moms.

Familjeannonser:
1 €/spmm inkl. moms.

Kyrkpressen utkommer normalt på torsdagar och inlämning av annonser sker senast torsdag veckan före.

För mera detaljer se mediekortet www.kyrkpressen.fi

Annonsförsäljning:
e-post:
fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Tom Kytöpuuro,
gsm 041 447 5725

Björn Sten,
gsm 0400 012 390

Leif Westerling,
gsm 050 329 4444,
fax (09) 278 4138

Jonny Åstrand,
tfn (06) 347 0608,
gsm 0500 924 528,
fax (06) 347 1018

Prenumerationer och adressändringar tfn (09) 612 615 50, prenumeration@kyrkpressen.fi.

Adressändring sker automatiskt via din församling då du gör flyttanmälan. Om du har prenumererat via Kyrkpressen kontaktar du oss.

Prenumerationspriser:
Finland & Norden 68 €
Utlandet 83 €

får han det. Och det var Timos plats.

Intervjun avbryts med jämna mellanrum av sönerna Elias och Melker som diskuterar blommor, köp av Angry Birds-läsk, lördagsgodis och hur man lämpligen kan fira att sommarlovet har börjat. Mamma svarar på finska, pojkarna talar svenska. Alla barnen utom Elias har börjat i Minervaskolan i grannhuset.

– Vi har tyckt att det varit lite pinsamt att barnen alltid så ivrigt berättat för sin mormor hur välordnat och fint allt är i Sverige. Eftersom de har dubbelmedborgarskap vill vi ge dem lite finländsk kultur också.

Omställningen har underlättats av att församlingen tagit emot kyrkoherden med familj med öppna armar.

– Här finns härliga människor! Det känns att vi är välkomna.

MARIA VIINIKKA njuter av prästgårdsträdgården i Tölö i Helsingfors. I bakgrunden sonen Melker.

Hålla fast vid trons glädje

Några smärre kulturchocker har de upplevt.

– Byråkratin vid ämbetsverken är mycket värre i Finland än i Sverige. Bara att skriva alla flyttdokument var väldigt besvärligt och så skulle man alltid ha passet med. **Helmer** som går i gymnasiet skojade att han säkert borde ha passet med sig till och med hos barberaren, skrattar Maria Viinikka.

Maria Viinikka växte upp med barnatro och den har hon hållit fast vid. Under det senaste året har det skrivits mycket om den gammallaestadianska rörelsen och de fall av sexuellt utnyttjande som kommit fram.

– Jag har inte följt med tidningsskriverierna för att det är så ledsamt att läsa om det och för att inte bli bitter. Jag skulle vilja vara ödmjuk och liten, gläd-

jas över tron som ett barn, och samtidigt vara öppen för allt som händer. Jag tror att det är viktigt att den egna tron får skyddas från tvånget att analysera och behandla alla problem i världen. Då förlorar man trons glädje.

Jag undrar om hon har knep på hur man ska uppfostra sina barn så att de växer upp med samma barnatro.

– Nej! skrattar hon. Men jag önskar att de fick känna evangeliets kraft i vardagen, få glädjas över sin tro och få lön i himlen. Jag önskar också att jag var en så snäll mamma att barnen törs berätta alla slags saker till mig – också om de kan känna sig misslyckade ibland. Jag blev så glad då jag fick ett morsdagskort från vår 6-åring med texten: Du är så snäll Mor.

Nu har familjen Viinikka slagit ner sina bopålar i Helsingfors för åtminsto-

ne fem år framåt. Småningom ska Maria Viinikka återgå till jobbet som sjukskötare. Men ett år ska hon vara hemma med minstingen Elias.

– Han tyckte det var en dålig idé att börja på dagis. Han sa att han hellre vill gå i mammas dagis.

MARIA VIINIKKA

GIFT MED TIMO VIINIKKA, KYRKOHERDE I RIKSSVENSKA OLAUS PETRI FÖRSAMLING I HELSINGFORS.

HAR 10 BARN, DEN YNGSTA FEM ÅR.

GILLAR ATT PROMENERA OCH MÅLA AKVARELLER.

Franciskus firades på Kökar

FRANCISKUSFESTEN. Temat för årets Franciskusfest, som firades på Kökar under veckoslutet, var Sankta Klara. Sankta Klara föddes i Assisi år 1194 och blev övertygad om sin kallelse första gången hon hörde Franciskus predika om Gud och hans fattigdomsideal.

Franciskanermunken **Henrik Roelvik** presenterade sin bok om Sankta Klara

under festen. Han visade att hon inte alls var "Franciskus lilla blomma" utan en självständig uttolkare av den medeltida fattigdomsrörelsen. Församlingshemmet på Kökar var alldeles fullt när den svenska biskopen **Caroline Krook** diskuterade Sankta Klara med fa-

FOTO: CHRISTIAN PLEIJEL

der Henrik.

Föreningen Franciskus på Kökar håller Franciskus av Assisi minne på Kökar levande genom att samlas den första söndagen i juli varje år. Det fanns ett franciskanerkloster på Kökar under medeltiden.

Sex tusen väntas till Larsmo

SOMMARFEST. De laestadianska fridsföreningarnas sommarmöte i Larsmo på veckoslutet är Svenskfinlands största andliga samlingsmöte. Mötesledaren **Esa Rahja** räknar med att runt sex tusen personer är samlade på kyrkbacken på söndag. Mötet har sin egen lokalradio som hörs på 98,0 MHz och kan också avlyssnas via nätet.

Stormötet som alternerat mellan Esse och Larsmo sedan 1920-talet följer ett traditionellt koncept med predikan i centrum. En av gästerna är prosten **Juha Saari** från Sibirien. Rörelsen har egen missionsverksamhet i Ryssland där man samarbetar med den ingermanländska kyrkan. Mötet får också besök från Apostolic Lutheran Church i USA.

MOTOTRYKLARNA VÄCKER intresse. Så även i Jakobstad.

Gospel Riders gör sju varv runt Finland

OPERATION JERIKO. De kristna motorcyklarna inom Gospel Riders kör runt Finland i sommar för att be för människorna och städerna längs rutten.

TEXT: JOHAN SANDBERG
FOTO: HANNA SANDBERG

Israels folk vandrade sju varv runt Jeriko innan stadens murar föll. Den gamla bibelberättelsen gav Reijo Ruotsalainen i Karleby visionen om att Gospel Riders Finland skulle köra sju varv runt Finland.

– Det är för att otrons murar ska falla, säger Jens Sjölin från Larsmo, medlem i motorcykelklubben.

Gospel Riders kallar evenemanget Operation Jeriko. Rutten startade i Ryttylä den 11 juni och kryssar mellan städerna söderöver för att som småningom söka sig norrut upp till Rovaniemi. Där vänder man och åker

tillbaka och det hela slutar i Ryttylä 26 dagar senare med Gospel Riders årliga evenemang MOJ, Message of Joy, glädjebudskapet.

– Vi kör inte sju varv runt Finland i år. Vi kör sju år i rad i stället, säger Sjölin.

Första året av sju

I år körs Operation Jeriko för första gången. Hittills har mellan 150 och 200 klubbmedlemmar kört en del av sträckan. Sex motorcyklister har kört hela vägen. Sjölin deltog den femtonde dagen då gruppen nådde Jakobstad och Karleby.

– På väg söderut ska också jag köra en del av sträckan, säger han.

Under de 26 dagarna har motorcyklarna bland annat besökt de tvåspråkiga orterna Åbo, Borgå, Helsingfors, Lovisa, Vasa, Jakobstad och Karleby.

Operationen ordnas i samarbete med de lokala församlingarna som inbjudits till samlingsen.

Tjugotal i Jakobstad

Ett tjugotal motorcyklister deltog då Operation Jeriko nådde gätan i Jakobstad på måndagen för en dryg vecka sedan. I Jakobstad stod grupper från Jakobstads svenska församling och från finskspråkiga frikyrkoförsamlingar för de lokala kontakterna.

– Vi stannar på olika orter, håller ett program och möter folk. Vi ber för dem och för orten. Vi har åtminstone en bikerpastor med oss.

Reaktionerna bland ortsbefolkningen varierar.

– Motorcyklarna väcker vanligtvis intresse. Men det finns folk som får bråttom därifrån när de hör att vi talar om Jesus, säger Sjölin.

Men det händer sig också att folk kommer till tro där Gospel Riders drar fram. Sjölin berättar att en motorcyklister körde förbi fjolårets MOJ i Larsmo stannade på grund av mängden motorcyklar. Innan han åkte vidare hade han tagit emot Jesus.

Västen som prästräckt

Att dra på sig en Gospel Riders-väst medför också ansvar för bäraren.

– Det är lite som en prästräckt. Västen innebär ett ansvar att köra enligt trafikreglerna och hålla hastighetsbegränsningarna. Man ska vara kristen för att få bära den. Gospel Riders syns också på annat håll.

– På begäran brukar vi besöka olika tillställningar och läger, till exempel skriftskolor, säger Sjölin. Då är det viktigt för oss att också bygga broar mellan samfundet.

GOSPEL RIDERS

- Allkristen motorcykelklubb som startade 1980.
- Har över 1100 medlemmar fördelade på 23 områdesföreningar.
- Finns även i Spanien, Estland och Jerusalem.

ETT TJUGOTAL motorcyklar deltog då Operation Jeriko nådde Jakobstad.

SEPPÖ KAUPPINEN, Antti Nortunen och Jens Sjölin är aktiva inom Gospel Riders i Karleby-Jakobstadsområdet.

Sydsudans självständighet en Guds gåva

UNDER FINLANDSBESÖKET träffade biskop Wilson Noah Rule bland annat pastor Stefanos Khalifa i Vasa.

SUDAN. Utbildningen av pastorer ligger högst på prioriteringslistan för Wilson Noah Rule, biskop för den evangelisk-lutherska kyrkan i både Sudan och Sydsudan.

TEXT OCH FOTO:
JOHAN SANDBERG

– Vårt största behov är att utbilda pastorer som kan lära folket känna Jesus. Utan utbildning kan vi inget göra.

Kyrkan har en egen pastorsutbildning i Yambio i Sydsudan. Dit flyttade den för tolv år sedan från Sudans huvudstad Khartoum.

Biskop Wilson Noah Rule besökte Finland för att delta i de finska och svenska evangeliföreningarnas årsmöten i Pedersöre och Åbo som gick av stapeln på veckoslutet. Kyrkan i Sudan samarbetar med Sley som har en missionär i Sudan.

Samtidigt passar biskopen på att hälsa på de 85 sudanesiska flyktingar som bor i Vasa. De har en egen gudstjänstgemenskap med möten i kapellet i Korsnäståget. Samlingarna leds av pastor Stefanos Khalifa, en av fyra sudanesiska pastorer i Finland.

Ökat antal sudaneser

Rule besöker nu Finland för andra gången. För tre år sedan vistades han här i två vintermånader. Då reste han runt och träffade sudaneser i landet.

– Mycket har förändrats sedan mitt senaste besök, inte minst klimatet. Jag hade stora problem med snön och kylan. Sedan dess har också antalet sudaneser i Finland ökat och deras gemenskap blivit bättre.

Wilson Noah Rule valdes till biskop i oktober i fjol. Han är kyrkans andra biskop efter Andrew Elisa som avled i cancer för tre år sedan. Elisa hade startat kyrkan femton år tidigare då han inspirerats av Luthers skrifter.

Av en totalbefolkning på tolv miljoner i Sydsudan är femtontusen i dag luthera-

ner. I Sudan och Sydsudan finns sammanlagt hundra församlingar. Den evangelisk-lutherska kyrkan är den fjärde största kyrkan i Sydsudan.

– Kyrkan växer ständigt, säger biskop Rule.

Självständig i ett år

Sydsudan deklarerade sig självständig från Sudan den 9 juli i fjol.

– Livet i Sydsudan har blivit bättre sedan dess. Vi har fått större frihet. Före självständigheten trycktes folket i södra Sudan ner av norr. Många bad för Sudan och Gud hörde bönerna och gav Sydsudan självständighet.

Biskopen ser också att Gud hjälpt sedan dess. För ett halvt år sedan stängde Sydsudan av oljeleveranserna genom de ledningar som gick via Sudan på grund av svinnet.

– Det betyder att vi inte får några inkomster. Men Gud har hjälpt folket att överleva.

Som bäst förhandlar Sydsudan med kineserna och japanerna om att bygga en ny oljeledning söderut, till Kenya. Den beräknas vara klar om två år. Före det räknar Rule med att det kan vara svårt.

Britterna lämnade Sudan 1956.

– Södra Sudan blev marginaliserat, vi var andra klassens medborgare. Man ville inte utveckla de södra delarna av landet. Därför började södra Sudan aktivera sig både politiskt och militärt.

Sudan kastades då in i ett drygt fyrtioårigt krig. På grund av oljeförekomsten i gränsområdet slås man fortfarande om gränsdragningen mellan norr och söder. Sydsudan vill följa en gammal gräns som britterna gjort upp medan norra delen gör anspråk på samma område.

– Panto är ett gammalt dinkanamn som den tidigare presidenten i Sudan lät ändra till arabiska Heglig. Men faktum är att området hör till Sydsudan.

Självständigheten har gjort slut på de stora flyktingströmmarna från Sudan. Men fortfarande flyr folk från oroligheterna i gränsområdet.

Vill ha självstyrd åländsk kyrka

STRUKTUR. Tre kyrkofullmäktigeordförande på Åland vill att de åländska församlingarna inte ska styras av domkapitlet.

TEXT: ANDREAS ANDERSSON

– Det här är en viljeyttring från Åland för att få en mer självstyrd åländsk kyrka, enligt den modell som hela självstyrelsen grundar sig på, säger kyrkofullmäktigeordföranden **Christian Beijar** som tillsammans med **Kenth Häggblom** och **Kjell Berndtsson** kommit med förslaget.

– Målsättningen är att de beslut man kan fatta på Åland ska fattas här, säger han.

I april besökte biskopen och domkapitlet Åland för att diskutera församlingsstrukturer. Biskop **Björn Vikström** konstaterade att en förändring kunde vara önskvärd bland annat på grund av ekonomiska svårigheter och tung administration som särskilt belastar de mindre församlingarna. Domkapitlet sände församlingarna en enkät för att få synpunkter på ifall nuvarande församlingsstruktur,

samfällighets-, kapellförsamlings- eller prostieromdelen skulle vara den bästa strukturen.

Initiativet är inte ett direkt svar på frågan om bästa struktur eftersom det kräver stora lagändringar som tar tid. Beijar säger att med självstyre skulle det vara ålänningarna själva och inte domkapitlet som bestämmer om församlingsstrukturerna.

– Beslutfattandet, till exempel personalpolitiken, är mycket stel när den styrs från domkapitlet, säger Beijar.

Enligt förslaget skulle biskopen i Borgå stift fortsätta att vara biskop för Åland. Den finlandssvenska kyrkogemenskapen vill man vara med i. Men de åländska församlingarna skulle ledas av en ledningsgrupp, inte av domkapitlet. Deras uppgifter skulle vara bland annat att besluta om gemensam verksamhet, anställningar och förvaltande av medel. Dessutom skulle lagtinget få en motsvarande ställning som riksdagen för att stifta kyrkolag. Kyrkomötet skulle också i fortsättningen besluta i lärofrågor.

Läger uppdaterar och inspirerar

SKRIFTSKOLA. Praktisk erfarenhet ger inspiration i arbetet.

TEXT OCH FOTO: ANDREAS ANDERSSON

Efter en paus på tretton år bestämde sig branschsekreteraren för kristen fostran på KCSA **Stefan Myrskog** för att uppdatera sin erfarenhet av skriftskolläger. I mitten av juni var han präst på Matteus församlings skriftskolläger på Lekholmen, och det är en glad Myrskog i rosa crocs som möter besökaren.

– Det har varit både viktigt och roligt. Konfirmandarbetet ligger på mitt bord och jag tycker att uppdatering av kunskaperna är bra. Jag hämtar tankar, inspiration och information till mitt vanliga jobb.

När han berättat för si-

STEFAN MYRSKOG uppdaterar sina lägerkunskaper.

na kolleger att han ska på skriftskolläger har det varit en ny tanke för många.

– Jag tycker att fler borde göra det. Det ger trovärdighet åt mig själv och åt dem jag jobbar med.

Myrskog säger att det är något som sparkar till i honom när han ser positiva, livsglada konfirmander och unga ledare.

– Alla borde få vara på skriba! ler Stefan Myrskog.

VAD SÄGS om en paj med en kvarts kilo jordgubbschoklad som fyllning? Mums.

Jordgubbar gillar choklad

KYRKKKAFFE. Godis i bakverk – vad är mer dekadent än det? Veckans kyrkkaffe bjuder på en dröm med choklad och jordgubbar.

TEXT OCH FOTO: KARIN ERLANDSSON

Uppvuxen i bibelbältet som jag är var godis i bakverk det mest dekadenta jag som barn kunde tänka mig. Fortfarande känns godis i bakverk lite lössläppt. Desto större anledning att göra en paj med över en kvarts kilo jordgubbschoklad som fyllning.

Både Fazer och Marabou har nyligen utökat sitt sortiment med en chokladplatta med jordgubbsmak. Båda märkena fungerar bra i det här receptet. Jordgubbschokladen kan dessutom bytas ut mot vilken annan slags choklad som helst. Använder man choklad med hög kakaoprocen kan det vara skäl att tillsätta någon

matsked florsocker i fyllningen.

Det här receptet räcker till fjorton personer. Jag har använt en djup pajform som är 24 centimeter i diameter. Använder man en grundare form stelnar fyllningen snabbare. Receptet går också bra att halvera. Vill man göra det riktigt enkelt för sig använder man färdig pajdeg från frysdisk.

Fyllningen ska inte gräddas utan stelnar i kylskåpet över natten. Resultatet är en lagom rinnig, tjock tryffel som passar utmärkt med massor av färska jordgubbar och vispgräddes.

Resultatet är en lagom rinnig, tjock tryffel som passar utmärkt med massor av färska jordgubbar och vispgräddes.

PAJ MED JORDGUBBSCHOKLAD

PAJSKAL:

- 3 dl vetemjöl/glutenfritt mjöl
- 75 g smör
- 1 dl turkisk yoghurt
- 1 msk kallt vatten

FYLLNING:

- 380 g choklad med jordgubbsmak
- 2 dl gräddes
- 4 ägg
- 200 g smör

- **Sätt ugnen** på 200 grader. Smör en pajform.
- **Nyp ihop** mjöl och smör. Tillsätt yoghurt och vatten och bearbeta till en smidig deg.
- **Tryck ut** degen i pajformen och ställ formen i frysen en halvtimme.
- **Grädda den** därefter 15 minuter eller tills kanterna börjar få färg.
- **Låt svalna.**
- **Bryt chokladen** i bitar och blanda med gräddes och ägg i en kastrull. Låt chokladen smälta under omrörning. Sjud ett par minuter och rör hela tiden.
- **Ta kastrullen** från värmen och rör ner smöret i bitar.
- **Låt svalna** något.
- **Häll sedan** chokaldsmeten i pajskalet och ställ i kylan till nästa dag.
- **Dekorera** med jordgubbar och servera med lättvispad gräddes.

Karins kyrkkaffe

är en serie recept och tips på goda bakverk som lämpar sig exempelvis för kaffestunden efter gudstjänsten. Läs mera recept på Karins blogg: lopptorget.ratata.fi

EGYPTEN MEDBORGARANSVAR

Få kristna med i lagarbetet

Det jämna presidentvalet och militärens agerande splittrar egyptierna. Nästa stora arbete är att skapa en ny grundlag. En hundrapersonerskommitté har utsetts. Den kristna tv-kanalen SAT-7 har ar-

betat för att de kristna ska engagera sig, bland annat genom att producera särskilda aktualitetsprogram. Två av SAT-7:s styrelsemedlemmar, den evangelikala prästen **Safwat Naguib** samt **Marcus Samir** är med i lagkommittén. – De kristna har inte råd att dra sig undan nu, säger

programchef **George Ma-keen**, också han egyptier. President **Mohammad Mursi** har sagt att han vill ha ett team på sex vicepresidenter som stöd. En av medarbetarna ska enligt hans uttryckliga önskan vara kvinna och representant för den koptisk-ortodoxa kyrkan.

RELIGION TIMRESURS

Nedskärningar upprör

Den evangelisk-lutherska kyrkans representanter är bestörta över att timresursen för religion och livsåskådning minskar. – Ett sådant beslut står i konflikt med regeringsprogrammet. Där står det

att man ska stärka skolans värdefostran, säger kanslichef **Jukka Keskitalo**. Keskitalo menar att vi i en globaliserad värld tvärtom behöver större kunskap om olika religioner. Därför känns det bakvänt att skära i just religionsundervisningen.

– I det sekulariserade Finland har vi kanske svårt att inse hur stor betydelse religioner har på andra håll i världen. Den balanserade religionsundervisning som skolväsendet bjuder på är den bästa möjliga formen av uppfostran till mångkulturalitet, säger han.

ELLIPS

Gudlösa sulor

Först blir jag oerhört provocerad. Sedan lite ledsen. Sedan nyfiken. Och till slut måste jag medge att idén är intressant.

Atheist Shoes är skor för ateister. Troende kan öppet visa sin tro, till exempel med smycken och kläder, men vad finns det för ateister? Så tänkte skomakaren **David Bonney** när han fick idén att skapa skor som sammanför ateister och är ett sätt för dem att uttrycka sin gudlöshet på.

Skorna är lädersneakers i olika färger, som i sig inte är särskilt avvikande. Poängen ligger i sulan. Där är nämligen orden "ich bin Atheist" (jag är ateist) ingraverade. I ena sulan är texten spegelvänd så att budskapet stämplas i snön eller leran där man går. Det finns också en "Darwin loves"-variant (Darwin älskar).

Orsaken till att jag som konsument och kristen först blev upprörd är att jag tyckte att det är dumt att en produkt begränsar sig så snävt och inte vill att jag ska köpa den. Å andra sidan finns det hur många sådana begränsningar som helst (damskor, barnskor, klackskor, sportskor etc.). Men jag blev ledsen för att skorna bara på grund av min tro inte är för mig. De är faktiskt snygga.

En rolig detalj är brandets logo som finns på alla skor: en rund, svart fläck. Ett svart hål. För att symbolisera det ingenting som ateisterna tror att ligger bakom allting.

Det stora stöd och antal förhandsbeställningar ateisterna fick på bara ett par månader visar att det finns en efterfrågan. Idén med ett budskap eller ställningstagande i sulan, som man dessutom lämnar efter sig, tycker jag är kul. Nu väntar jag bara på att det ska komma en kristen eller varför inte allmänt filosofisk motsvarighet. "Quo Vadis"-skor, liksom.

ANDREAS ANDERSSON

Det sista svepet efter Förintelsens bödlar

FÖRINTELSEN Är det fortfarande viktigt att jaga krigsförbrytare från andra världskrigets tid och placera vithåriga 90-åringar på de anklagades bänk?

Ja, svarar Efraim Zuroff, chef för den israeliska avdelningen av "nazijägaren" Simon Wiesenthals organisation, på Finlandsbesök förra veckan.

TEXT: ROLF AF HÄLLSTRÖM

Efraim Zuroff besökte Finland för att hans bok *Operation Last Chance* utgetts på finska. Han var knappt tonåring när den televiserade Adolf Eichmannrättegången i Jerusalem år 1962 åter lyfte fram folkordet på 6 miljoner judar. Att spåra upp Eichmanns hantlangare skulle bli Zuroffs livsuppgift.

– Att en människa är gammal ska inte skydda personen från straff för att ha deltagit i ett folkord, säger han.

Det är ett frustrerande jobb när den anklagade ofta dör mitt i processen och aldrig får sitt straff. Men för Zuroff är det en viktig signal att folk-mördare som i Kambodja och Rwanda ska veta att rättvisan är efter dem, de

kommer att ställas till svars en dag. Naziförbrytare kan hittas överallt. Men det är landets politiska inställning som avgör om Zuroffs organisation har framgång eller inte.

Tyskland är det enda landet som verkligen tagit sitt ansvar och som fortfarande har en myndighet som spårar krigsförbrytare. Så sent som i fjol fick 91-åriga lägervakten **John Demjanjuk**, fem års straff för medverkan till mord på tjugo tusen personer i förintelse-lägeret Sobibor. Försvaret drog helt riktigt värlar på att han i dag ser ut som en harm-lös gammal farbror.

Skillnad på Väst- och Östeuropa

Det var skillnad på Väst- och Östeuropa då och det är det nu. I länder som Frankrike, Holland och Norge skötte nazisternas medhjälpare "the initial step", spårade och arresterade judar och satte dem på tåget till förintelse-lägren. Men i länder som Vitryssland, Ukraina och de baltiska länderna deltog medhjälparna också i den industriella avlivningen. Den lettiska SS-legionen kan fortfarande samlas till veteranträffar i Riga. Zuroffs mission är inte populär i Östeuropa:

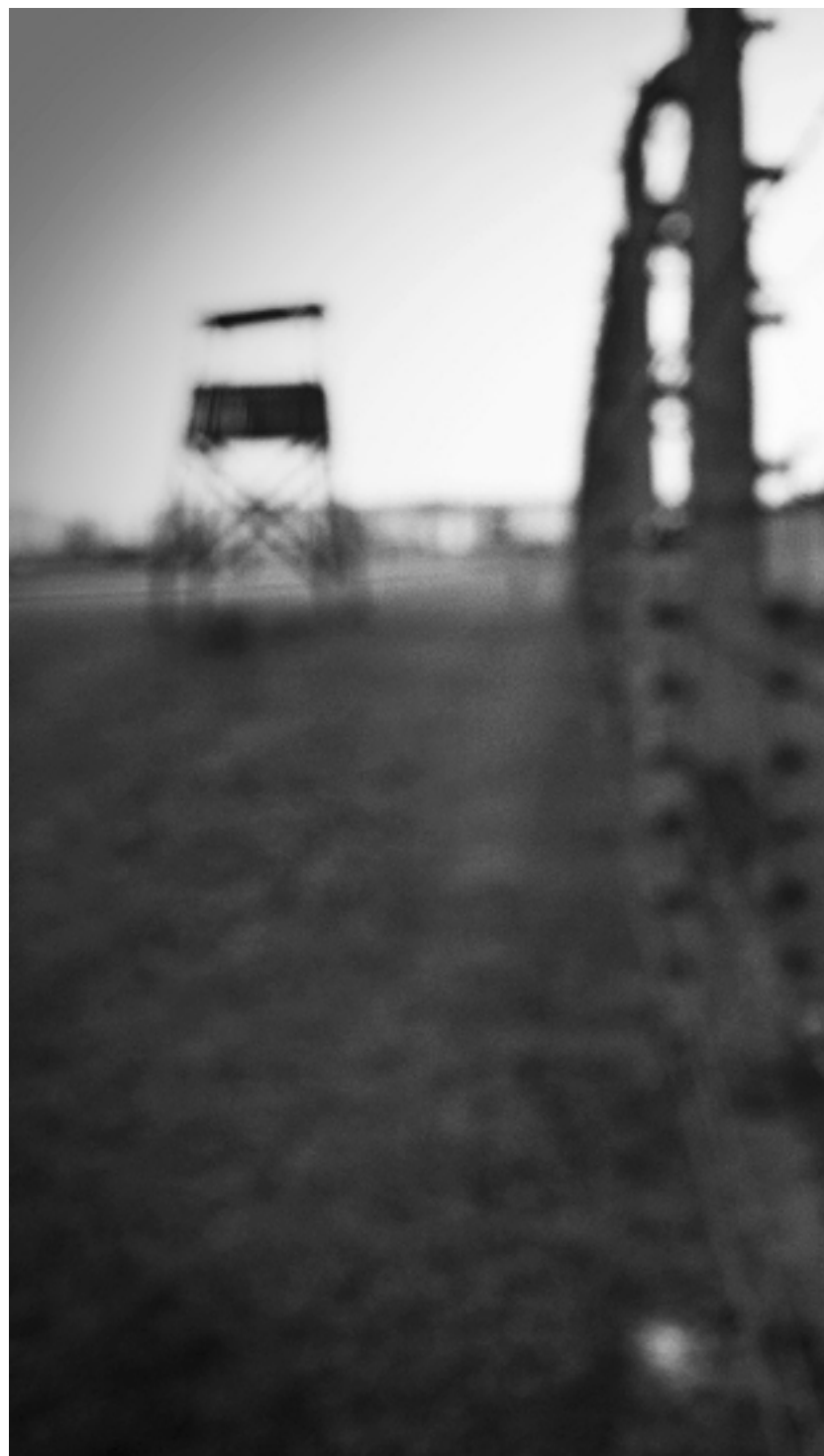
– I ert grannskap försöker man skriva om historien för att minimera den egna skulden.

Ett sätt är att "kvittera" de nazistiska övergreppen med det egna lidandet under kommunismen. Men kommunismen och Förintelsen kan inte buntas ihop, enligt Zuroff.

– Visst, offren för kommunismen var fler. Men kommunisterna slog inte upp fabriker för att avliva folk.

EFRAIM ZUROFFS bok om sin livsuppgift att spåra naziförbrytare har utkommit på finska. FOTO: KASPER GUSTAVSSON

DEN INDUSTRIELLA avlivningen av sex miljoner människor sysselsatte hundratusentals människor med krigsförbrytelser.

Under kommunismens tid berättade ingen vem som gjort vad åt vem under kriget. Men under de tjugo år som Östeuropas länder varit självständiga kunde de kvarlevande bödlarna ha lärt sig något om Förintelsen, menar Zuroff.

– De kunde ens ursäkta sig med att säga att vi var unga eller att vi var hjärntvättade. Redan det skulle vara ett framsteg.

Men under sin spanarkarriär har han inte sett ett enda exempel på att någon som konfronterats med sina handlingar under nazistockupationen skulle ha ångrat vad de gjort. Kollektivt gäller samma sak:

– Inte en person har anklagats, dömts eller suttit ett enda dygn i fängelse för vad de gjorde då, säger han om de baltiska länderna och Ukraina.

Zuroff bör veta, hans organisation för bok över alla världens rättegångar mot Förintelsens verkställare.

Missionsresor i österled

BOK

Den sista kamassen och andra troshjältar från öst

Författare: Rauli Lehtonen
Förlag: Ljus i Öster 2011

Att kalla den en fortsättning på Apostlagärningar-na är kanske att ta i, men **Rauli Lehtons** bok är

onekligen en värdefull dokumentation av hur evangeliet när ut i Sovjetunionen under kommunistregimen och efter dess fall.

Det är en personlig berättelse om Lehtons brinnande intresse och insats för missionen i Sovjet. Han tar oss med på sina resor: på en av sina första bibel-smugglarresor till Riga på 1970-talet och då han som en av de första utlännarna reste till den tidigare stängda republiken Udmur-

tien 1991 efter att den öppnades.

Det är spännande historier han berättar. Missionärerna har underrättelse-tjänsten KGB i hälar, konfronterats med tulltjänstemän och söker upp okända församlingar i okända områden. Men bakom allt syns böns kraft och hur Gud kan vända även de situationer som ser ut som mänskliga nederlag till sitt eget syfte.

Boken berättar om folk-

slag i Ryssland som jag aldrig hört talas om. Som sverigefinländare noterar Rauli Lehtonen speciellt folkslag som har finska, finsk-ugriska och svenska kopplingar. Han ger också historiska tillbakablickar över hur de kom sig till platsen de befinner sig på. Det ger boken en speciell dimension för oss finländare.

Boken innehåller många invecklade namn på personer och orter. Kartan över Ryssland är guld värd och är

dessutom lättillgängligt placerad. En personförteckning hade underlättat läsningen ytterligare.

Eftersom berättelserna är starka i sig störs de inledningsvis av Lehtons personliga reflektioner. Men innan jag lagt boken ifrån mig ser jag dess syfte: att väcka ett missionsintresse för de forna Sovjetrepublikerna hos läsaren. Arbetet att nå ut med evangeliet är ännu inte slutfört.

JOHAN SANDBERG

Lång väg till straff

En speciell "Operation sista svepet" har pågått i nio år och organisationen har fått ta emot tre tusen samtal.

– De har gett 530 nya misstänkta och kanske hundra nya fall.

Ett fall betyder att landets juridiska myndigheter tagit upp saken på något sätt. Från det är steget långt till att en massmördare från andra världskrigets dagar verkligen skulle straffas.

Zuroff berättar i sin bok om den enda krigsförbrytarprocess som Ungern genomfört efter att landet blev demokratiskt. Hans organisation lyckades år 1992 spåra **Sándor Képiró**, som strax efter kriget konstaterades skyldig till

medverkan i "razzian i Novi Sad" år 1942, ett blodbad som tog över tre tusen civila liv. Képiró lyckades undkomma sitt straff och levde som en fri man. De ungerska myndigheterna dröjde tre år med att öppnade målet mot Képiró. Som 95-åring frikändes han "i brist på tillräckliga bevis" i lägre rättsinstans och avled innan processen gick vidare. Zuroff klassificerar ändå fallet som en framgång.

I den finska upplagan av boken får Finland ett speciellt förord. Författaren **Elina Sana** publicerade år 2003 boken *Luovutetut* (De utlämnade). Enligt Sana överlämnade finländska myndigheter över tre tusen utläningar åt den tyska

säkerhetspolisen Gestapo. Det var betydligt fler än de åtta judiska flyktingar som dittills varit Finlands andel i Förintelsens historia.

Bland de utlämnade fanns några tiotal judisk-sovjetiska krigsfångar. Simon Wiesenthal-organisationen reagerade som man brukar och krävde att Finland utreder saken.

– President Halonen tog upp saken redan nästa dag, säger Zuroff. Innan veckan var slut hade den finländska regeringen tillsatt en utredningsman, professor Heikki Ylikangas som bekräftade att det finns ett mörkt kapitel i vår historia.

Boken är publicerad av Finlands antifascistiska kommitté SAFKA där en av aktivisterna är den kontroversiella historikern **Johan Bäckman**. Det märks i valet av pärmbild, den kommer från ett finländskt koncentrationsläger i Fjärrkarelen. Där fanns inga judar.

"I ert granskning försöker man skriva om historien för att minimera den egna skulden."

PÅ TVÄREN ROLF AF HÄLLSTRÖM

Världen är så stor

Världen är så stor, så stor att det ibland är nödvändigt att ta till Lasselitens pedagogiska trick för att få perspektiv på det hela. Tricket är att berätta hur världen ser ut om man för-

minskar den till en global by på hundra människor.

En del saker är enkla att inse, som att kineserna är 20 och indierna sexton. Att det bor en tysk och fyra andra i EU-kvarteret. Norden finns inte.

En tredjedel av byn räknas till kristenheten, ka-

tolikerna är 16, pingstvävner och karismatiker runt tio. Muslimerna är drygt ett dussin och det lär finnas en lutheran.

Närmare hälften av byborna har knappt med mat. De absolut flesta bor dåligt. Sex eller sju personer äger och utnyttjar stör-

re delen av byns resurser. Dit hör också du. Med mat i kylskåpet, tak över huvudet och säng att sova i hör du till den rika fjärdedelen. Ett bankkonto gör dig till en av åtta välbärgade. Svårare att tro att är alla finländare (om sådana fanns, alltså) med eller utan jobb, plat-

sar bland byns tre, fyra bäst avlönade. Eller att bara en i byn har akademisk examen. Han som hade byns enda dator, tills för några år sedan.

I dag är 35 av byinvånarna uppkopplade till internet. Ännu större är skillnaden i mobiltelefoner som det i

dag finns 88 stycken av.

För de fattiga i byn har mobiltelefonen betytt större framsteg än något annat biståndspaket kunnat ge. Finländska Nokia har en stor andel i det här. Men de som bestämmer i byn tycker att bara smarttelefoner är värda någonting. Tråkigt.

VÅGA FRÅGA

Shorts i kyrkan, eller?

JAN-ERIK NYMAN är prost och pensionerad kyrkoherde från Jakobstad och svarar på frågor om tro och kyrka.

På sommaren är det ofta varmt och många går i korta och tunna kläder. Var går gränsen för hur lättklädd man får vara i kyrkan, till exempel på gudstjänst, konfirmation, bröllop? Vem drar gränsen och kan man bli avvisad om man har för kort kjol eller shorts? Eller finns det ingen gräns?

JAG MINNS CHAUFFÖREN i den israeliska turistbussen som just stannat utanför ingången till Kafarnaum. Han skakade på huvudet när han såg hur manliga resenärer tog sikte på ingången klädda i shorts. Han spände ögonen i mig och undrade om vi där hemma gick till heliga platser klädda hur som helst. Han var verkligen indignerad. Den här lilla episoden illustrerar tydligt och klart det som frågan handlar om.

Vi har inte något detaljerat regelverk för hur man bör/får vara klädd i kyrkorna i vårt land. Det närmaste en kyrklig klädkod man kommer är att man bör vara "sakligt", alternativt "lämpligt", klädd vid kyrkobesök. Vad man sätter in i de preciseringarna handlar naturligtvis om omdöme, takt och ton.

Enligt nu gällande mode är till exempel kort-korta shorts och liten topp för unga damer uppenbart "inne". I den munderingen kan man ju vara verkligt fin. Men passar den klädseln i alla sammanhang?

Nej, vrålar etikettgurun Magdalena Ribbing och ackompanjerar av gurun i samma genre, Ebba von Sydow. Så klär man sig inte i kyrkan! I kyrkan uppträder man aldrig med bara axlar och bara knän. Det innebär att shorts för både män och kvinnor samt minikjolar och ärmlösa toppar på damer ur etikettsynpunkt inte är att betrakta som lämplig klädsel vid kyrkobesök, enligt både Ribbing och von Sydow. De är eniga om att man bör visa respekt för det heliga också med sin klädsel. I den åsikten har de en klar bundsförvant i den israeliske chauffören.

MEN OM MAN inte är troende och inte upplever kyrkorummet som heligt? Då kan man väl göra som man vill? I vårt land blir man knappast vägrad tillträde till en kyrka på grund av klädseln. Men man behöver inte färdas alltför långt söderut för att i kyrkdörren mötas av bestämda vakter som avvisar folk i shorts eller med bara axlar. Man kommer ju inte heller in i moskéer med skorna på eller i synagogor med bart huvud. Vill man in får man lov att foga sig i den lokala övertygelsen om hur det ska vara. Och bestämmelserna finns inte till för att göra tillvaron besvärlig för turistande människor. De finns för att påminna om respekten för det man upplever som heligt.

Det är givetvis en viss skillnad på om man besöker kyrkan i gudstjänst- eller andra högtidliga sammanhang eller om man bara i förbifarten vill sticka sig in en varm sommardag för att titta. Man ska ändå alltid minnas att kyrkan är "heligt rum" och att man där bör bete sig värdigt och med respekt. Att dessutom använda sunt förnuft är aldrig fel.

Fråga KP:s expertpanel

I KP:s frågespalt besvaras frågor om tro och andlighet av präster i den lutherska kyrkan. Frågor om relationer, hälsa, familj och fostran besvaras av sjukskötare och kyrkans familjerådgivare. Redaktionen behöver ditt namn och dina kontaktuppgifter, men du får gärna ställa din fråga anonymt i tidningen. Redaktionen väljer och editerar frågorna. Adressen är redaktionen@kyrkpressen.fi eller Kyrkpressen, Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors. Märk kuvertet "FRÅGA". Panelen besvarar frågor endast i tidningen.

HJÄLPLEDARNA HAR förberett eftermiddagens program som består av olika lekar ute på gräsplanen. Konfirmanderna kämpar om ära och berömmelse i både dragkamp och stafetter.

◀ **MORGONENS LEKTION** som har temat "tillsammans" inleds med sång. Prästen Gunnar Särs strävar efter att göra lektionerna till en dialog framom katederundervisning.

◀ **SONYA NÄSMAN** tycker att hon blivit mer öppen inför andra människor och deras tro under veckan på Alskat.

▼ **EN AV** stafetterna löper lagen med fötterna fastbunda i varandra.

UNDER FÖRMIDDAGENS lektion får konfirmanderna i uppgift att skriva förböner. De tackar Gud för den fina läger tiden och ber för dem som har det svårt. Efter lektionen är det dags för lunch och maten får tummen upp av lägerdeltagarna.

SKRIFTSKOLA: Måste vi samla upp kollekt innan vi börjar? frågar konfirmationsprästen Gunnar Särs.

Han plockar fram en grön plastkorg och går ett varv runt salen medan konfirmanderna lydigt tömmer sina fickor på mobiltelefoner.

En dag i konfirmandens liv

TEXT: MICHAELA ROSENBACK

FOTO: KASPER GUSTAVSSON

Ett stenkast ifrån Replotbron i Korsholms skärgård ligger Alskathemmet i en naturskön miljö med både skog och vatten nära. Här ordnar Vasa svenska församling sina skriftskoleläger. Veckan före midsommar, när KP är på besök, är sommarens andra läger inne på sin sista hela dag.

Klockan är 08.17 på morgonen och en drös sömndruckna konfirmander börjar dyka upp i korridoren. Natten har inte bjudit på alltför mycket sömn, men morgonandakt ska det firas trots till trots. I kapellet förbereder lägrets präst Gunnar Särs andakten genom att tända ljus. Sommarteologen Liisa Mendelin placerar ut sångblad på stolarna. Konfirmanderna strömmar till och en av dem konstaterar att "jag måste sätta mig nära dörren för att hinna först till matkän". Efter en stund sänker sig lugnet och Liisa berättar att temat för dagen är nattvard och förbön. Lägerdeltagarna sjunger en sång och läser trosbekännelsen. När magarna börjar kurra och lite för många huvuden nickar till säger Liisa att det är dags för morgonmål.

Klockan 09.15 är alla mätta och dagens första lektion inleds. Utgångspunkten för passet är ordet "tillsammans" och konfirmanderna diskuterar om det finns oskrivna lagar när man umgås i grupp eller om man klarar av att vara precis den man vill vara i alla situationer.

– Här på lägret kan man vara precis den man är men i andra fall kanske man måste anpassa sig efter gruppen, säger någon och får medhåll av en annan.

– Det beror också på om man talar med pojkar eller flickor.

Gunnar Särs håller med och spinner vidare på tråden genom att berätta att också kyrkan och nattvarden fungerar som ett "tillsammans."

– Det vin som prästen håller upp i kalken är ett resultat av många människors gemensamma arbete.

En annorlunda kollekt

Efter en kort paus sätter förmiddagens andra lektion i gång.

– Måste vi samla upp kollekt innan vi börjar?, frågar Gunnar Särs, och får ett rungande ja till svar.

Då tar han fram en grön plastkorg och går ett varv i lektionssalen medan konfirmanderna lydigt tömmer sina fickor på telefoner.

Nu talar Gunnar Särs om bön och vad bönen kan göra för människan.

– Vi ber för att få en förändring till stånd och för att vi känner en till-

"Vi har talat om allt mellan himmel och jord, också om svåra saker. Det finns alltid någon som lyssnar här och Gunnar förstår oss ungdomar väldigt bra."

Teemu Kippola

lit inför Gud, säger han.

Efter en kort föreläsning får konfirmanderna en uppgift. De ska skriva förböner som ska läsas under konfirmationen om ett par veckor. I början är det svårt att komma på vad man vill be för, men efter ett tag dyker fler och fler idéer upp. Konfirmanderna tackar Gud för den fina lägertiden och de duktiga hjälpledarna och ber också för alla dem som är fattiga och hemlösa.

Lunch

Klockan är 11.45. Doften av korvsås sprider sig i byggnaden. Det har blivit dags för lunch.

"Glädjens Herre var en gäst, vid vårt bord idag, padadamdam, gör vår måltid till en fest, efter ditt behag."

Den klassiska lägersången med tillhörande fingerknäpp fyller matsalen och sedan är det dags att ta för sig av maten som får utmärkt betyg av alla deltagarna.

Vid ett av borden sitter hjälpledarna Laura Olesen och Janica Asplund.

– Jag ville bli hjälpledare eftersom de hjälpledare jag själv hade under mitt skribaläger verkade ha så roligt, säger Laura Olesen.

– Det här lägret har varit väldigt lyckat mycket tack vare de snälla och pratglada konfirmanderna, säger Janica Asplund.

Särskilt mycket mer hinner vi inte tala om förrän vi blir avbrutna av en konfirmand som pluggat trosbekännelsen och vill läsa upp den för Janica. Uppläsningen går klanderfritt och konfirmanden skuttar nöjt tillbaka till sitt eget bord igen.

Alltid någon som lyssnar

Efter lunchen följer tre av konfirmanderna med mig ner till bryggan för en pratstund.

I KAPELLET hänger ett konstverk med allas namn på som skribalgruppen skapat tillsammans.

– Det här lägret har varit jättekul, mycket bättre än jag förväntade mig och då hade jag ändå höga förväntningar, säger Sonya Näsman och får medhåll av de andra.

– Vi var en bra grupp redan från början och vi har kommit varandra ännu närmare under lägret, säger Malin Väkelä.

Varför de valt att konfirmera sig är inte något de funderat särskilt mycket över.

– Varför inte? Jag ser ingen nackdel med det här, jag skulle gärna stanna tre veckor till, säger Teemu Kippola.

De djupa diskussionerna som uppstått under veckan är något som de kommer att bära med sig länge.

– Vi har talat om allt mellan himmel och jord, också om svåra saker. Det finns alltid någon som lyssnar här och Gunnar förstår oss ungdomar väldigt bra, säger Teemu Kippola.

– Jag har börjat fundera på saker på ett annat sätt och blivit mer öppen, säger Sonya Näsman.

Före lägret trodde de att Gud och kristendom skulle vara det enda som behandlades under veckan. När knappt ett dygn på Alskat återstår kan de konstatera att det inte varit så.

– Vi har också talat mycket om etik och hur man ska behandla andra människor, säger Teemu Kippola.

Lekdags

Klockan 13.00 öppnar kiosken och många köper isglass. I korridoren sparkar någon boll, en annan sitter i soffan och övar Fader vår. Ur högtalarna strömmar Totos låt *I Will Remember*.

De gemensamma lekarna har varit en uppskattad programpunkt under veckan och efter en stund av fritid är det dags igen.

– Alla ut på gården, ropar hjälpledarna som står för dagens lekdos.

Ett, två, tre, fyra, konfirmanderna delas in i lag och får instruktioner om att i tur och ordning springa fram till en krocketklubb som står nedborrad i sanden. Där ska de snurra 15 varv med huvudet nedböjt och sedan springa tillbaka för att ge över turen till nästa lagmedlem. Alla står ivrigt uppställda och startskottet går. Hejaropen skallar över gården, sanden flyger och krocketklubbarna likaså. Någon gör ett magplask när balansen sviker efter allt snurr. Till slut koras det lag som låg sist i början till vinnare och lagmedlemmarna hoppar omkring med armarna runt varandra. Åter en gång har det bevisats att det lönar sig att aldrig ge upp.

Måttfullhet

När alla druckit kaffe och ätit en bulle eller två är det dags för Liisa Mendelin

att hålla eftermiddagens lektion. Hon delar ut små inplastade kort till alla. På korten finns en tecknad bild på en person och en kort text om honom eller henne. Här finns allt från barnsoldater till ensamstående mammor. Tanken är att deltagarna ska sätta sig in i sin egen persons liv och sedan ta ställning till olika frågor såsom de tror att den personen hade svarat.

Under veckan har gruppen talat mycket om orättvisor i världen, och tanken med passet är att fundera över vad som egentligen menas med en måttfull livsstil och vem som lever en sådan.

Sprakande final

Klockan har hunnit bli 16.30 och eftersom det är lägrets sista kväll vankas det fin middag. Bordet är dukat med gröna servetter och var och en får en namnskyld som visar var man ska sitta. Det bjuds på tortillas och för omväxlings skull får de vars efternamn börjar på Ö förse sig först. Allt för rättvisans skull.

Efter middagen läser hjälpledarna in sig i stora salen. Papp klipps i bitar, stolar radas, godis hålls upp och bildspelet finslipas. I kväll ställs konfirmanderna mot varandra i en hejdunderande omgång av musikprogrammet *Så ska det låta*, version Alskat. För KP har arrangörerna reserverat en speciell pressplats under denna fantastiska show.

Klockan 20.00 drar spektaklet i gång. Konfirmanderna får välja skyltar mellan nummer 1 och 6. Bakom dem döljer sig ord, antingen röda eller blå och sedan gäller det att hitta på en sång som innehåller just det ordet som står på skylten. Skylt efter skylt vänds upp och följdfrågorna haglar. Hur gammal är Justin Bieber? Vad heter Elvis hus? Poäng delas ut och när vi hunnit fram till bildfrågan är ställningen olidligt spännande. Lag röd har åtta poäng och lag blå har sex poäng.

My heart will go on är en klar favorit bland båda lagen och kammar hem poäng inte mer än tre gånger. Starka känslor och tävlingslust vaknar till liv när domarna (läs: hjälpledarna) är stränga i sin bedömning och poängen uteblir. Lag röd drar ifrån en stund men lag blå knappar in på slutet. Ändå är det lag röd som vinner med 22 poäng mot lag blås 18 poäng. Som tur är får ändå båda lagen ta del av det godisregnet som utgör priset, och när tumultet som uppstår efter showen övergår i en av favoritlekarna för veckan är vinst och förlust redan bortglömt. För konfirmanderna på Alskat är gemenskapen det viktigaste.

Mixa och Matcha

FRÅGESPORT. Mixa och matcha dina kunskaper i Kyrkpressens frågesport. Vår tionde tävlande är Torbjörn Johan Vilhelm Kevin.

Konstruerad av Jesper von Herten.

MEDTÄVLARE TORBJÖRN JOHAN VILHELM KEVIN

Namn: Torbjörn Johan Vilhelm Kevin.

Ålder: 61.

Yrke eller titel: Journalist och chefredaktör för Åbo Underrättelser.

Hemort: Åbo.

Favoritidrottsgren eller/och -lag: Handboll och så har jag ett favoritlag som heter FC Boda på Kimitoön som spelar fotboll i division 3.

Lyssnar helst på: Jag är en nästan patologisk radiolyssnare, till och med på tuppen på sommarstugan.

Tråkigaste hemböret: Att vika lakan, efter att dom har tvättats.

Rekommendera en bok!: Oj det finns hur mycket som helst. Svårt att rekommendera. Men en av mina favoritförfattare är Hjalmar Söderberg.

Min åsikt om frågesporter: Har ingen åsikt.

Motto eller livsfilosofi: "Gräm dig inte över en förlorad boll, nästa är redan på väg."

FRÅGESPORTSRESULTAT: 14/25

Kombinera följande:

MÅLSKYTTAR I FOTBOLLS-EM & LANDSLAG

a) Mario Balotelli	1) Frankrike
b) Alan Dzagojev	2) Italien
c) Mario Gomez	3) Kroatien
d) Mario Mandzukic	4) Tyskland
e) Samir Nasri	5) Ryssland

Resultat: 5/5

PSALMER & AVDELNING I PSALMBOKEN

a) Guds kärlek är som stranden	1) Fred och frihet
b) Måne och sol	2) Tvivel och tro
c) Säg får jag komma som jag är	3) Skuld och förlåtelse
d) Gud som haver barnen kär	4) Människans åldrar
e) En dunkel örtagård jag vet	5) Guds treenighet

Resultat: 1/5

VARUMÄRKEN & LIVSMEDEL

a) Dr. Oetker	1) Ris
b) Sun Maid	2) Te
c) Uncle Ben's	3) Pasta
d) Twinings	4) Pizza
e) Barilla	5) Russin

Resultat: 5/5

SMILEYS & BETYDELSE

a) ;)	1) Skratta mycket
b) :*	2) Pussa
c) XD	3) Vara missnöjd eller fundersam
d) =/	4) Vara förvånad eller chockad
e) =O	5) Flirta eller skämta

Resultat: 1/5

FINLÄNSKA KONSTNÄRINOR & MATERIAL

a) Rut Bryk	1) Keramik
b) Gunnel Nyman	2) Textilier
c) Maija Isola	3) Glas
d) Kaija Aarikka	4) Plåt
e) Miina Äkkijyrkkä	5) Trä

Resultat: 2/5

Svaren:
Målskyttar i EM & landslag: a-2, b-5, c-4, d-3, e-1
Varumärken & matprodukter: a-4, b-5, c-1, d-2, e-3
Finländska konstnärinnor & material: a-1, b-3, c-2, d-5, e-4
Psalmer & avdelning i psalmboken: a-1, b-5, c-3, d-4, e-2
Smileys & betydelse: a-5, b-2, c-1, d-3, e-4

LOCUS

www.locus.fi

STOR EFTERFRÅGAN PÅ HYRESLÄGENHETER

1000-tals nöjda kunder kan inte ha fyllt
Vi står till Er tjänst under hela hyrestiden.

Förmedling med omtanke sedan 1993

Oy N&N Locus Ab Aif (A)
Smedsgatan 15, 00150 Helsingfors
tel. (09) 17 17 44, fax. (09) 17 00 45
locus@locus.fi, www.locus.fi

Annonsera i

KP
KYRKPRESSEN

Med en annons
när du hela
Svenskfinland.

Du når oss på:
041 447 5725, 0400 012 390
050 329 4444, 050 092 4528

Eller via e-post:
annons@kyrkpressen.fi
www.kyrkpressen.fi

UNDBIK VATTENSKADOR.

VÄRDESÄKRA DITT HUS.

Problemet har funnits länge – nu finns det också en lösning. Att mötas av ett läckage i villan när man kommer hem från semestern är inte roligt. Inte heller att tvingas konstatera att den där speciella källardoften beror på en drop-pande röranslutning.

Med en vattenfelsbrytare kan du helt enkelt sova gott om natten.

VATTENFELSBRYTARE

Leakomatic
DRIP. DROP. STOP!

Tel: +358-18-21 021 | info@leakomatic.com | www.leakomatic.com

Längs resvägen!

Överraska dig själv
och din plånbok!

Halpa-Halli

AINA KAIKKI TOSI HALVALLA

www.HHnet.fi

www.HHnet.fi

SOMMARNÖJE UTSTÄLLNING

Tyska kyrkan öppen hela sommaren

Tyska kyrkan i Helsingfors är öppen för allmänheten alla sommar dagar mellan kl. 10-16.

I kyrkans trädgård kan man sitta och njuta av en kopp kaffe eller äta en bulle. Utställningen "Luther und die Reformation in Finnland" visas på orgelläktaren och kostar ingenting.

MARKNAD

ÖNSKAS HYRA

3 studerande med fast anställning inom banksektorn söker en 4-rummare i centrala Helsingfors. Heidi 0503592390

Två skötsamma, rökfria flickor från Vasa söker studielägenhet i Åbo, att hyra fr.o.m. Augusti 2012. Hör av dig! 044 264 9375/ esundqv@gmail.com

Två ytterst skötsamma universitetsstuderande önskar hyra trea i centrala Åbo fr.o.m. 1.8. Ring Sebastian på 0503053086

Skötsam tredjeårsstuderande från Österbotten söker etta, eller litet rum, i Helsingfors från augusti. Rök- och djurfri. Betty Ehnvall, betty.ehnvall@helsinki.fi, 050-4075623

Österbottniskt par, lärare och ingenjör, önskar hyra lägenhet i Helsingfors, Esbo eller Grankulla. Rök- och djurfri. Madde 040 7687512 Daniel 050 3538780

Ung, rökfri sjuksköterska söker bostad i centrala Helsingfors. 0407535872

Vuxen utbildningsföretagare i behov av äldreomsorgsbostad (2-3 r) i innerstaden eller metroförort, alt. huvudstadsregionen. Värda svar: 044-2113854

Nykter, rökfri, kvinnlig studerande önskar 1 rum+kv fr.o.m. 1.8 i Vasa centrum. Ring 0445571455

Till hösten börjar jag studera fysioterapi vid Arcada och söker en lägenhet i centrala Helsingfors fr.o.m. 1.8.2012. Jag har varken husdjur eller barn och är rökfri. Ring mig på numret 050541 0664

Har du en lägenhet som står tom i Åbo centrum som du kan tänkas hyra ut? Nu har du din chans att hyra ut den åt en skötsam socio-nomstuderande ung kvinna från Västra Nyland! Jag söker en etta/tvåa för ett rimligt pris fr.o.m. 1.8.2012. Kontakta mig på 050 3539834 Alexandra

Skötsam och rökfri ÅA-studerande söker liten lägenhet i Åbo. / Niklas Lahtinen 0504907508

Lugn religionsvetenskaps studerande flicka från Vasa söker lägenhet i centrum av Åbo. Rökfri och djurfri. Finns det möjlighet till att skicka bilder på lägenheten uppskattas det. 0504642404

Två pålitliga, rökfria studerande önskar hyra tvåa el. trea i centrala Helsingfors fr.o.m. 9.7 eller senast 1.11. Ring Emma Raunio 0407706165 el. Andrea Eklund 0504651187

Skötsam förskolelärare med tjänst i Domarby, Esbo, söker rymlig etta eller tvåa. Ej husdjur, rökfri. Sara Bergman 050-3133 448

Österbottnisk studerande flicka önskar hyra lägenhet i centrala Stockholm från augusti och framåt. Alla förslag beaktas. Kontakta 0407036733

Lärare önskar hyra en lägenhet, 1-3 rum, i centrala Helsingfors. Kontakta gärna 040 738 9771 eller ahafren@abo.fi.

Två skötsamma studerande söker 2/3r + k i centrala Åbo fr.o.m. juli/augusti. Kontakt: Axel Vikström 0400-676744 & Richard Backman 040-8699330

Läkarstuderande flicka önskar hyra etta nära Mejlan. Skötsam, rökfri, nykter. Inga djur. Tel. 050-5408353.

Hyres lägenhet sökes till en ung dam med katt i Esbo. Tel: 040-4171933

En skötsam vuxenstuderande och timlärare, önskar hyra förmånlig enrummare i Vasa f.o.m. 1.9.2012. Har inga husdjur, och röker inte. Ring Mathilda på nr.: 050 325 6620.

Ungt rökfritt gift par som väntar ny familjemedlem söker 2-3 rum i Helsingfors för längre tid. Han jobbar inom IT och hon har tilläggstudier i juridik. 050-3756025/Thomas

2 stud. söker hyreslägenhet i H:fors (2-3 rum). Vi är rökfria och saknar husdjur. Annars blir det tält :(ta kontakt: 0405076366

Rum i Stockholm önskas hyra. 17-årig flicka som börjar på textila gymnasiet på Odenplan i Stockholm vill hyra rum i närområdet. Tel. 0457-3421112 / 0457-5121149

UTHYRES

Uthyses 2 r+k i Karis, fr.o.m. 1.8 (62 m2 med glasad balkong). Ring tfn 040-530 5236

2 rum + k. 50 km i Munkshögden. Från och med 1.8. Hyra 750 euro/mån + vattenavgift. Tel. 0405015635

UTHYRES! Nyl.renov. tvåa på 48m2 nära Pargas centrum.3vån,hiss,balkong etc Genast ledig. 050-3200263

Etta i Karis centrum från 1.8.2012, hyra 333e + vatten.Ring kvällar 041-4483566.

TJÄNSTER

Dödsbo tömmas och städas Tel: 046-9043036

STENHUGGERI LEVANDER

- nya gravstenar
- gravering
- borttagning av gravsten
- återmontering av gravsten
- förgyllning/försilvring
- rätning
- slipning

EN MINNESVÄRD VISAR VÖRDNAD OCH VÄRDIGHET
Rönbackav. 32 A
00710 Helsingfors
tel.09 387 6284

Juridisk byrå HENRICSON & KIETZ

Kungsgatan 7, 10600 Ekenäs, tfn (019) 246 2462

ÖPPET i juni-augusti

kl. 11-17

För barn ons. i

juli 11-13

Levande museet SAGALUND

Museivägen 7 25700 Kimito 02-421735
info@sagalund.fi www.sagalund.fi

DET SMAKLIGASTE RESMÅLET

Traditionell karamellfabrik
I vår fabriksbutik kan du se framställningen av karameller. Detta avgiftsfria resmål passar såväl familjer som grupper och vi garanterar en smaklig upplevelse för besökare i alla åldrar. Smakprover bjuder vi alltid på!

Programservice
NamiTupa ordnar även intressanta aktiviteter för både mindre och större grupper. Strandbastu, intressanta attraktioner, motion och upplevelser.

Flodkryssningar
På den helt täckta 52 personers flodbåten Jaakko Ilkka kan du uppleva en stämningsfull flodkryssning, arrangera sammanträden eller familjefester. Även med måltider och program.

Läs mera på www.namitupa.fi

NamiTupa candy factory

Kauppatie 25 60800 Ilmajoki
06-424 1912 / 050-571 5671
namitupa@namitupa.fi

Seniorernas Favorit Vilstolen "Assens" Funktion Glid

bredd 74 cm
djup 70 cm
höjd 107 cm
pris från 606€

Välkommen och provsitta

Amadeus

Bro urval fabriks-
renoverade möbler.

GRATIS
HEM-
TRANSPORT!

Öppet vard. kl. 10-17. Köping, Verkstadsq. 3, Malminkul a, Karis, tel. 019-231 225

TJÄNST FÖR LIVET NÄR SORGEN GÄSTAR

- ett gratis informationspaket och en kosnadsberäkning
- boupptecknings- och gravstensservice

HELSINGFORS BEGRAVNINGSTJÄNST
Tölö: Mannerheimvägen 45, t. (09) 7002 481
Malm: Kyrkobyvägen 14, t. (09) 7002 4824

ESBO BEGRAVNINGSBYRÅ
Esbo centrum: Esboplatsen 7, t. (09) 7002 4828

Dejour, t. (09) 7002 481 www.hautaushuolto.net MEMORIA

MED FINKÄNSLIG SAKKÄNNEDOM FRÅN ÅR 1945

BEGRAVNINGSBYRÅ
ARMAS BORG & Co Ab

Annegatan 12 00120 HELSINGFORS Tel 612 9890
www.arnasborg.fi Jour 0400 977 000

Werthmanns Begravningsbyråer
Ab Werthmann Oy

Fullständig begravningservice
- med omtanke och mångårig erfarenhet

Karis Hangö Ekenäs Ingå Sjundeå
Köpmansg. 18 Bulevarden 9 Gustav Wasa g. 14
Tel. 019-232186 Tel. 019-2482059 Tel. 019-2413261 Tel. 019-232186

www.werthmanns.com
Dejour 24 h 0400-473391

Bergvärme?

Fråga oss om pris på borring av energihål och vattenbrunnar...
då vet du att du gjort en bra affär.

DRILLTEC

044-525 9143 info@drilltec.fi www.drilltec.fi

SÖDERLÅNGVIKS MUSEUM

25870 Dragsfjärd. Tel. 02-424662, 02-424549. Cafè 02-425037

Söderlångviks museum är ett konst- och kulturhistoriskt museum inrymt i Amos Andersons (1878-1961) forna sommarresidens i Dragsfjärd på Kimitoön. I museet visas huvudsakligen finländsk 1900-tals konst samt Amos Andersons bibliotek och möbler.

I cafeteria: Fotoutställning av Karin Blomqvist
I museet utställs: Gunvor Grönvik

Museet öppet 15.5-31.8.2012 dagligen
Stängt midsommaren
Weekendöppet i september

amos

BERGSVÄRME-BORRNINGAR

• Välkommen och besök vår nya hemsida!

www.porausassat.fi

• Miljövänlig, enkel och bekymmersfri uppvärmning av ditt hus ännu denna vinter

Tfn 050 300 9685

info@porausassat.fi

En beställning av oss är ett Ess i ärmen!

DEN SOM besöker Pyttis kyrka får inte missa Sankt Kristofer i jätteformat eller biskop Henrik med en trängd och ilsken Lalli vid sina fötter. FOTO: KARI KASURINEN

Det svårsagda blir bild

PYTTIS KYRKA. Kyrkorna är fulla av symboler – många av dem är obekanta för oss. Biskop Henrik känns igen på att han har en ilsken Lalli vid sina fötter.

TEXT: HEDVIG LÅNGBACKA

Den kristna traditionen har många och vackra symboler som vi inte längre känner igen och kan tolka. Men det går att lära sig om man vill göra sig litet besvär: jag har med tiden snappat upp en hel del och kan nicka igenkännande när jag ser en bekant symbol i ny form på en för mig ny kyrkvägg. Så när jag stiger in i Pyttis kyrka och ser den kolossala bilden av Sankt Kristofer på väggen mitt emot dörren till vapenhuset vet jag vad det är frågan om.

Pyttis kyrka är högre och smalare än de flesta gårdstonskyrkor jag sett, prydligt vittrappad och med vackra tegelsmyckningar på gavarna och kring de smala fönstren. Inne i kyrkan kan man beundra många kalkmålningar från olika decennier på 1400-talet. Bland dem den monumentale Kristofer.

Enligt legenden lät Kristofer döpa sig till kristendomen efter att en gång ha fått besök av Jesusbarnet självt. Av någon anledning uppstod det någon gång på medeltiden en uppfattning om att denne helige man kunde skydda alla som fick se honom från något som på den tiden ansågs som förskräckligt, nämligen en plötslig, oförberedd, död.

"Kanske det är därför vi behöver symboler som rosen, lammet och duvan, för att ge en bild åt det som vi har svårt att tala om."

Därför målades Kristofer i stort format i många kyrkor så att alla omedelbart kunde se målningen när de kom in i kyrkan. Han finns bland annat i Hatula kyrka och i Lojo.

Eftersom våra medeltida kyrkor dekorerades under den katolska tiden handlar symboliken i dem ofta om helgon, om deras legender och mirakler. Kyrkfolket kunde känna igen de olika helgonen tack vare deras symboler och vad som brukar kallas attribut. Heliga Birgitta hade bok och penna (som tecknen på hennes verksamhet som författarinna), Katarina av Alexandria ett hjul (hon dog martyrdöden genom stegling) och så vidare.

Vårt "eget" helgon, sankt Henrik, kan vi identifiera tack vare ett ganska märkligt attribut. Förutom på biskopsmössan på huvudet känns han nämligen igen på den lilla figuren han står på! Också i Pyttis finns en skulptur av Henrik. Under hans fötter ligger hopkrupen en liten arg man som ska föreställa Lalli som ju enligt berättelsen mördade Henrik, men ändå till slut fick se sig besegrad av helgonet.

Det är ganska roligt att jämföra olika Henrik-statyer i kyrkorna. Eller, mera bestämt, avbildningarna av Lalli! I Pyttis ser han mycket trängd och ilsken ut, men till exempel i Nousis ligger han nonchalant och stöder sig på sin krökta arm och tycks inte tycka att det är särskilt besvärande att ha biskopen stående på sig. Det finns svårt plågade Lallier och sådana som ser ut att sova el-

ler helt filosofiskt fundera över tingen.

De flesta symboler i kyrkorna har i alla fall direkt att göra med Kristus, Jungfru Maria och den heliga Anden. Duvan, korset, lammet och fisken hör till de symboler som fortfarande är allmänt bekanta. Och ganska många av oss känner till rosen som en symbol för gudsmodern. Men vandringar i gamla kyrkor kan lära oss känna igen flera andra. Till exempel är påfågeln faktiskt en gammal symbol för Jesus.

I antikens Rom hade man av någon anledning uppfattningen att påfågeln kött inte kunde ruttna. Jesu kropp genomgick aldrig någon nedbrytningsprocess och därför började man måla påfåglar i kyrkorna, de var symboler som talade till den tidens människor. En annan vanligt förekommande symbolisk fågel var pelikanen. Den avbildades som en pe-

likanhona som hackade sönder sitt eget bröst för att mätta sina ungar med det framdroppande blodet. Så hade ju Jesus gjort, offrat sig själv för att ungarna, vi människor, ska ha liv och övernog som det heter.

Det ligger något djupt rörande, och också kanske för en del av oss upprörande, i tanken på en individ som utger sig själv för andra; för de andra djuren i flocken eller för sina medmänniskor. Den kärlek som ligger bakom en stor offerhandling är så stark att tanken på den kan bli överväldigande och det blir svårt att tala om den. Kanske det är därför vi behöver symboler som rosen, lammet och duvan, för att ge en bild åt det som vi har svårt att tala om. Så där som musik ibland är det enda som riktigt kan beskriva våra känslor. Vi läser i Jesaja: 53:3-7.

I sommar

besöker vi en rad medeltida kyrkor runtom i Finland i sällskap med Hedvig Långbacka, radioredaktör och ivrig kyrkbesökare.

INKAST THOMAS ROSENBERG

Mission impossible

JAG MEDGER villigt: jag har alltid haft svårt med missionsbefallningen. Mest känd i Matteus tolkning, de sista raderna i hans evangelium (Matt 28:16–20): "Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döpa dem i Faderns och Sörens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut."

Mest handlar det om en instinktiv motvilja mot den etnocentrism befallningen ger uttryck för, det vill säga att vår sanning är större än er, och att det är vår skyldighet att frälsa er från tidigare villfarelser. Ironiskt nog var motviljan starkast i min ungdom, då jag samtidigt – liksom många andra i min generation – gärna pläderade för den ideologi av politisk natur jag då fann överlägsen, och följaktligen missionerade för.

Det har runnit en del vatten i dopfontarna sedan dess, men jag har fortfarande svårt med missionstanken. Att våra missionärer i dag gör ett gott arbete betvivlar jag inte, men vi vet av historien att det inte alltid varit så. Den vite mannen och hans tro har inte alltid varit till välsignelse, även om kyrkan säkerligen i det stora hela har bättre samvete när det gäller respekten för andra kulturer och sedvänjor än de som kommit med svärdet, pengarna och brännvinet.

VARJE RELIGION återspeglar det samhälle den vuxit fram i. Att missionen är stark uttryckligen i kristendomen är knappast någon slump med tanke på hur expansiv och full av hybris den västerländska kulturen är.

JAG ÄR självfallet inte immun mot allt det goda arbete som görs på missionsfältet, såväl inom landet som utanför landets gränser. Och mest imponerad blir jag kanske av den glada "återbetalning" som nu sker i form av besök från tidigare missionsfält. Jag tänker till exempel på Joseph Bvumbwe, biskop i Malawi, som nyligen besökte missionsfesten i Kronoby (KP 20.6.). I ett samhälle och en kyrka så däst och full av knarrighet och konflikter som vår är det en sann lisa att inspireras av personer som återger oss glädjen, hoppet och tron.

MIN KRITIK har alltså varit mestadels instinktiv och inte speciellt genomtänkt. Men en snabb titt på nätet visar att temat minsann diskuteras, till exempel i Sverige där domprosten i Visby stift, Mats Hermansson, har väckt uppmärksamhet med sin omvärdering av missionsbefallningen, liksom också tankesmedjan Seglora inom Sofia församling i Stockholm. Och även om jag är en fullständig amatör på det exegetiska området inspireras jag av en bloggtext av Martina Prosén i Jönköping. Hon pekar på att Johannes i sitt evangelium (Joh 20:19–23) ger en annan och mindre aggressiv tolkning av vad Jesus avsåg med sändningen. Det centrala är inte vad vi gör utan vad vi är. Bedöm själva.

Thomas Rosenberg är sociolog, skriftställare och samtidsanalytiker.

PROFETIA MASSUPPSÄGNINGAR

Profetiska varningar uppfylls?

Har Finland fått profetiska varningar som uppfylls nu?

Med anledning av de nyligen givna chockartade beskederna om massuppsägningar i Finland, familjemord och fyllda asylhem under midsommarhelgen, påminnes jag om ett profetiskt budskap som en 80-årig kvinna delade ut i Helsingfors 2004 och som också publicerades i Kyrkpressen. Det löd i korthet:

"Ett ord från Herren till Finlands folk!

Min själ sörjer och gråter över detta folk som går sina egna vägar. Det kommer att möta onda dagar, för att det inte aktade på den tid då det var sökt.

Gå och förkunna: Gör bättre, annars går ni under. Jag, Herren, har mycket förlåtelse för er, tag emot den så att ni blir räddade. Se er för att ni inte avvisar Honom som har skapat allt och uppehåller allt: Jesus Kristus, er Frälsare. Se, jag kommer snart. Är ni redo?

Min själ sörjer över detta folk som inte förstår sitt bästa, utan flyr bort från sin Frälsare och Förbarmare. Ännu finns möjlighet till räddning. Varför förkastar ni den och flyr ifrån mig, himlens och jordens Skapare, till skada för era odödliga själar? Ännu i dag kallar jag på er och väntar."

"Vi har slarvat med att ge vidare det kristna arvet till nästa generation."

Vi ser mörka moln framför oss och hela Europa. Många kristna inser liksom jag att vi slarvat med att ge vidare det kristna arvet till nästa generation. Så gjorde inte våra föräldrar och farföräldrar. När detta blir borta i hemmen, iskolorna och i samhället har alldeles andra krafter kommit in.

En kristen har två viktiga kallelser: Att börja växa som lärjunge i en personlig relation till sin Skapare och Frälsare och att leva som en tjänare för sin nästa, speciellt för de svaga och behövande, inte bara för sig själv. Då är det inte ute med oss. Herren säger i 2 Krön 7:14: "Om mitt folk, som är uppkallat efter mitt namn, ödmjukar sig och ber och söker mitt ansikte och omvänder sig från sina onda vägar, så vill jag höra det från himlen och förlåta deras synd och skaffa bot för deras land." Låt oss i dag ta vara på detta Guds löfte.

ULF EMELEUS
pastor emeritus
Helsingfors

HELGON

Visst har vi helgon!

"Helgon förekommer inte i Bibeln" står det i den lilla kolumnen "Klarspråk" i senaste numret av Kyrkpressen (nr 24/2012). Ingenting kunde vara mer missvisande: Bibeln är full av helgon! I de kyrkor där helgonen vördas (inte dyrkas) intar de bibliska helgonen, både i gamla och nya testamentet, en särställning. Alla helgon som levt efter dem är de bibliska helgonens efterföljare. Det främsta av alla bibliska helgon är Maria, Guds moder, som ju har en mycket central ställning i både den ortodoxa och den romersk-katolska kyrkan. I våra evangelisk-lutherska kyr-

"Helgelse är att växa och mogna som människa, att bli den unika person som var och en av oss är skapad till att bli."

ka har man alltid räknat med att det finns bibliska helgon. Finns, inte funnits, för kriteriet på ett helgon är en människa som lever det eviga livet inför Guds ansikte.

Också bland våra samtida finns det helgon, människor som lever det eviga livet här på jorden. De är sällan märk-

LEKMANNATERAPI

Artikel väcker fördomar

Har inte läst Anne-Christine Hornborgs bok "Coaching och lekmannaterapi – en modern väckelse" men artikeln om boken gjorde mig fundersam och ledsen. Personligen har jag svårt att tro att Gud tar illa upp ifall någon "lekmannaterapeut" kan vara till stöd och hjälp för någon människa som mår dåligt. Jag ifrågasätter syftet med artikeln som förstärker fördomar och höjer tröskeln till att söka hjälp hos en terapeut eller coach.

Terapeuter, coacher och psykologer konkurrerar väl inte med Gud. Som jag ser det är vår främsta livsuppgift att tjäna varandra. Kärlek, respekt och hopp är begrepp jag förknippar med terapi och coaching. Jag är fullt medveten om att det finns terapeuter och coacher och till och med psykologer som inte borde jobba med det dom gör, men att dra "alla" över samma kam kan nog inte böttna i annat än rädsla och okunskap.

Jag jobbar själv som samtalsterapeut i psykosyntes, som också har kallats kärlekens psykologi, och har en 4-årig terapeututbildning. Vi arbetar med det inre barnet och undersöker hur barnomsupplevelser, anknytningsmönster och skammen påverkar våra liv här och nu. Viljan och dess aspekter

är kraften som får oss att sträva efter förändring och till att utnyttja vår potential. Vi jobbar med förlåtelse, delpersonligheter och så vidare. Allt med syfte att förvalta och utveckla den största gåva vi fått – livet.

En av frågeställningarna i artikeln löd "...vem tjänar på att vi har lyckliga arbetslösa...". Att en människa känner sig lyckligare trots att hon är arbetslös är väl en positiv sak! En annan sak Hornborg förfärdade sig över var att terapeuter tjänar på att utöva sitt yrke. Kyrkligt anställda själavårdare lyfter också lön, eller hur?

Huruvida Gud finns utanför oss eller innanför oss är kanske inte den stora frågan utan snarare det att det finns en större makt bakom allting.

CHRISTEL ABBORRE
Esbo

En byrå med komplett service

Forum	tel. 010 76 66620
Hagnäs	tel. 010 76 66500
Tölö	tel. 010 76 66530
Malm	tel. 010 76 66630
Östra Centrum	tel. 010 76 66590
Alberga	tel. 010 76 66610
Hagalund	tel. 010 76 66570
Dickursby	tel. 010 76 66560
Myrbacka	tel. 010 76 66600
Kervo	tel. 010 76 66550
Hyvinge	tel. 010 76 66580

(0,0828 €/tel + 0,1199 €/min)

HOK ELANTO
HOK ELANNON
HAUTAUSPALVELU
hok-elannonhautaupalvelu.fi
perunkirjoitustoimisto.fi
Telefonjour 24 h: 050 347 1555

OPINION INFORMATION

Skicka insändaren till:

Kyrkpressen/opinion
Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors
E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi
Fax: (09) 278 4138.

Insändare måste förses med skribentens namn samt för redaktionens bruk även adress och telefonnummer. Anonyma inlägg accepteras endast i undantagsfall.

Standardlängden för de kortare insändarna är 1 200 tecken. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insändarna. Insänd text returneras inte.

Radbytet är en längre insändartext med bildbyline som rymmer 2 000 tecken. Vill du skriva ett Radbyte bör du kontakta redaktionen på förhand.

MORFARS INSIKT

"En dag som börjar med att få gosa med ett nyvaket litet barn borde alla få uppleva. Vi blir bättre människor av det."

Kolumnisten, morfar Oa Lönnbäck i Österbottens Tidning

DEBATT ÅSKÅDNINGSSÄMNEN

Gemensamt upprop

Två lärare från Religionslärarnas förbund och Feta, förbundet för lärare i filosofi och livsåskådning, försvarar timresurserna i livsåskådningssämnerna i en gemensam insändare i Helsingin Sanomat.

– Vid sidan av begreppet välfärdssamhälle har vi numera begrepp som mobbnings- och utslagningssamhället. Åskådningssämnerna lär ut jämlikhet och respekt. Att skära ner i de ämnena är därför en dålig lösning, skriver Saara Mäkelä och Ukri Pulliainen.

HELENA SJÖBLOM skickar stafettpippen vidare till vännen Elly Appel.

Bibeln är mat för själen

Bibelstafetten är Kyrkpressens nya sommarserie. Helena Sjöblom inleder med ett citat från Jesaja.

TEXT: SOFIA TORVALDS
FOTO: JOHAN SANDBERG

I sommar läser vi Bibeln tillsammans med vanliga bibelläsare i Svenskfinland. Först ute i Kyrkpressens bibelstafett är Helena Sjöblom. Hon är 74 år, pensionerad lärare och bor i Pederöre. Till familjen hör mannen Svante, tre vuxna barn och sju barnbarn. Hon grun-

nar på KP:s bibelfrågor ute på villan i midsommartid.

Vilket bibelställe har betytt mycket för dig?

Orden i Jesaja 41:10: "Frukta inte, ty jag är med dig; var ej försagd, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig ock, jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand."

Varför är just det stället viktigt?

Det har gett mig tröst, glädje och styrka.

När – i vilket skede av livet – har det varit speciellt viktigt för dig?

När jag var mitt uppe i livet med ett krävande arbete och små barn fick jag ett kort av en vän med versen skriven på följande sätt: "Frukta inte

söndag, ty jag är med dig på måndag. Var ej försagd på tisdag, ty jag är din Gud på onsdag. Jag styrker dig på torsdag. Jag hjälper dig på fredag, och uppehåller dig med min rättfärdighets hand på lördag."

När livet varit tufft har det gällt att ta en dag åt gången och en bit av bibelordet med i ryggsäcken.

Hur tolkar du det här bibelstället?

Jag tolkar det som ett bevis på att Gud verkar genom sitt ord och har omsorg om oss.

Försöker du följa Bibelns livsråd i din vardag?

Jag försöker.

Hur går det, är det svårt?

Jag misslyckas ofta. Min djupt

inneboende själviskhet gör det svårt.

Har du märkt att olika ställen i Bibeln varit viktiga under olika livsskeden?

Ja, det finns många ställen i Bibeln som hjälpt mig under olika skeden. Då har de lyst som pärlor. Med tanke på min otillräcklighet sätter jag tro till orden i Johannes brev 1:7: "Blodet från Jesus, hans son, renar från

all synd." Min farmor tillade alltid de orden sen hon hållit sin aftonbön. På det löftet sover man gott.

Hur ofta brukar du läsa Bibeln?

Så gott som varje dag, om inget oförutsett hindrar mig.

Varför så ofta?

Det blir ett behov. Det håller tron vid liv, det är mat för själen och jag har märkt att Bibeln är som en skattkista, man hittar alltid nya guld-korn i den.

la människor i alla tider. Den planen går som en röd tråd från första till sista bladet. Eftersom Bibeln säger att livets viktigaste angelägenhet är att lära känna Gud och den han sänt, Jesus Kristus, är det viktigt att nå ut med budskapet.

Men frågan är hur vi ska nå innanför skalet på nutidsmänniskan, ofta stressad, vilsen och förvirrad av all information.

Själv har jag funnit vila och lärt av ordet att livets mening är att låta sig älskas av Gud och leva i hans kärlek. Liksom blomman nu i sommartid vänder sitt öga mot solen och växer stilla ska vi också växa i frihet och glädje. Kärleken är svaret på alla våra frågor.

Tror du att Bibeln har någon-ting att säga dagens människor och vad i så fall?

Bibeln visar Guds räddningsplan för al-

En liten katolsk pojke bad: Kära Gud, kan jag få en bil? Sen skuttade han upp för att se om det stod en bil ute på gatan, men gatan var tom. Han knäböjde igen och fortsatte: Kära Herre, jag behöver verkligen en bil. Han kollade igen: bönen hade inte gett något resultat. Nu stegade han resolut fram till hyllan, tog en liten stacy som föreställde jungfru Maria, virade in den i papper och gömde den i sitt skåp. Sedan fortsatte han be: Okej Gud, om du vill se din mamma igen ...

Skriv i sommar!

Delta i Fontana Medias barnbokstävling

En dörr på glänt

Mera info? Läs på

www.fontanamedia.fi

Visste du att ...

Kyrkpressen sparar skog!

Tidningen trycks på ett finländskt miljömärkt papper som till största delen består av returpapper.

